

Nr 55.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse för postiljonen Karl Mauritz Jonsson från skyldighet att gälda vissa skadeståndsbelopp; given Stockholms slott den 3 februari 1922.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Anders Örne.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 februari 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Örne anför:

I en till Kungl. Maj:t ingiven skrift har postiljonen Karl Mauritz Jonsson anhållit att av nåd bliva befriad från skyldigheten att erlægga honom jämlikt Stockholms rådhusrätts utslag den 2 november 1920 ådömt skadestånd m. m.

Generalpoststyrelsen har den 22 juli 1921 avgivit infortrat utlåtande i ärendet och därvid anfört i huvudsak följande:

Generalpoststyrelsen.

Jonsson hade i egenskap av chaufför å postverket tillhörig automobil den 17 december 1919 under färd till härvarande centralposthus vid korsande av Vasagatan påkört en droskägaren E. G. Jansson tillhörig droskautomobil, varvid droskautomobilens förare för undvikande av kollision svängt den av honom förda automobilen mot trottoaren och stött emot en därstädes stående lyktstolpe. Vid påkörningen hade såväl droskautomobilen som lyktstolpen skadats, varemot postautomobilen icke erhållit några nämnvärda skador.

Sedan med anledning därav allmänne åklagaren vid Stockholms rådhusrätt yrkat ansvar å Jonsson, hade denne genom rådhusrättens laga kraftvunna utslag den 2 november 1920 dömts att böta 300 kronor samt förpliktats att solidariskt med postverket utgiva i skadestånd till droskägaren Jansson 931 kronor 50 öre och till Stockholms gas- och elektricitetsverk 259 kronor 37 öre, eller tillhoppa 1,190 kronor 87 öre, ävensom att ersätta droskägaren Jansson dennes rättegångskostnader och i sådant avseende utgiva dels solidariskt med postverket, förutom lösen av vissa protokoll, 380 kronor dels ock ensam 90 kronor eller tillhoppa 470 kronor jämte protokollslösen.

Vidare hade dels postverket förpliktats att ensamt ersätta Jansson vissa kostnader med 9 kronor, dels ock Jonsson och droskchauffören förpliktats att gemensamt eller vem gälta gitte ersätta statsverket tillhoppa 39 kronor, som av allmänna medel tillerkänts i målet avhörda vittnen.

Skadeståndsbeloppen och droskägarens rättegångskostnader jämte protokollslösen uppginge till sammanlagt 1,750 kronor 37 öre, vilket belopp styrelsen hade utanordnat till vederbörande fordringsägare.

De i huvudstaden förekommande posttransporterna måste ske med all möjlig skyndsamhet, och då transport, såsom i förevarande fall, ägde rum å en av stadens största trafikleder, kunde en olyckshändelse lätt nog inträffa. Jonsson hade visserligen icke vid ifrågavarande tillfälle iakttagit all den omsorg och aktsamhet, som kunnat påfordras, men då han såväl före som efter den nu ifrågavarande tilldragelsen städe ådagalagt ett nitiskt och intresserat arbete i postverkets tjänst samt fullgjort sina åligganden med stor punktlighet och noggrannhet, borde det inträffade rubriceras såsom en olyckshändelse, föranledd av en ouppsätlig ovarsamhet från Jonssons sida. Styrelsen funne därför billighetsskäl tala för, att Jonsson erhöle befrielse från utgivande av skadeståndet, så mycket mera som detta icke stode i rimligt förhållande till Jonssons ekonomiska bärkraft. Jonsson åtnjote nämligen från postverket en avlöning av 3,144 kronor för år jämte därå utgående dyrtidstillägg, varför utgivandet av det nu ifrågavarande skadeståndet skulle på ett betänkligt sätt undergräva hans ekonomi.

Under återopande av vad sålunda anförts har generalpoststyrelsen, under tillstyrkan av bifall till Jonssons framställning, hemställt, att det av styrelsen utanordnade beloppet, 1,750 kronor 37 öre, måtte i sin helhet få avföras ur postverkets räkenskaper.

Statskontoret.

Statskontoret har i infordrat utlåtande den 3 augusti 1921 tillstyrkt, att kronans fordran gent emot Jonsson eftergäves i fråga om de skadestånds- och ersättningsbelopp, som Jonsson förpliktats att gemensamt med postverket utgiva, eller tillhoppa 1,612 kronor 87 öre, av vilken summa det skulle ankomma på Jonsson att slutligen gälta hälften eller

806 kronor 44 öre. Däremot syntes icke statskontoret tillräckliga skäl föreligga för att kronan skulle övertaga den Jonsson ensam ådömda betalningsskyldigheten för vissa rättegångskostnader, utgörande 90 kronor jämte ersättning för lösen av protokoll vid tre rättegångstillfällen med 29 kronor 50 öre eller tillhoppa 119 kronor 50 öre, utan syntes sistnämnda kostnader, vilka förskotterats av postverket, böra av Jonsson ensam gäldas. Med stöd av vad sålunda anförts, har statskontoret hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva dels att Jonsson må befrias från honom genom meranämnda utslag åliggande skyldighet att i skadestånd och ersättning för vissa rättegångskostnader utgiva 806 kronor 44 öre, dels ock att sistnämnda belopp må i postverkets räkenskaper avskrivas.

I betraktande av de goda vitsord, Jonsson erhållit beträffande sin tjänstgöring vid postverket, och med hänsyn till hans jämförelsevis knappa ekonomiska förhållanden vill jag icke motsätta mig, att Jonsson befrias från skyldigheten att till postverket återgälda den av postverket förskjutna, å Jonsson belöpande andel av de skadestånds- och ersättningsbelopp, som Jonsson ålagts att gemensamt med postverket utgiva, därvid jag givetvis utgår från att postverket självt vidkännes sin anpart av nyssnämnda belopp. Däremot anser jag i likhet med statskontoret tillräckliga skäl ej föreligga för att befrielsen utsträcker till att omfatta jämväl de ersättningsbelopp, som Jonsson ålagts att ensam gälda.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva

att postiljonen Karl Mauritz Jonsson må befrias från honom åliggande skyldighet att till postverket återgälda å Jonsson belöpande andel av de skadestånds- och ersättningsbelopp om tillhoppa 1,612 kronor 87 öre, som Jonsson och postverket genom Stockholms rådhusrätts utslag den 2 november 1920 dömts att gemensamt utgiva, samt

att det belopp, från vars gäldande Jonsson sålunda befrias, må ur postverkets räkenskaper avskrivas.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet skall, av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar, avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Adelgren.

Departements-
chefen.